

Mnohé z těchto zemí a ekonomických celků mají ovšem slabší výsledky, než se očekávalo, v otázkách na „plánování a provádění“. Naopak se také překrývají výsledky zemí a ekonomických celků, které jsou silné v otázkách na „plánování a provádění“, ale slabé v otázkách na „zkoumání a porozumění“ a „znázorňování a formulování“.

Tento překryv potvrzuje předpoklad, že z hlediska rozvoje schopností je hlavní kontrast mezi postupy na získávání znalostí a postupy na využití znalostí. Pozorovaný rozdíl v tom, jak žáci ovládají tyto dvě hlavní skupiny schopností, vychází z rozdílů v osnovách a vyučovacích postupech.

Zadruhé, mnohé ze zemí a ekonomických celků s nejlepšími výsledky v řešení problémů jsou ty, které mají lepší než očekávaný výsledek v úkolech souvisejících se získáváním poznatků, jako jsou úkoly na „zkoumání a porozumění“ a „znázorňování a formulování“, a relativně slabší výsledek v otázkách zahrnujících pouhé využití poznatků, jako jsou úlohy na „plánování a provádění“, které nevyžadují zásadní pochopení nebo znázornění problémové situace. To je pozorováno navzdory skutečnosti, že analýza upravuje celkové rozdíly ve výsledcích mezi zeměmi a ekonomickými celky.

V tomto schématu se odráží skutečnost, že rozdíly ve výsledcích napříč zeměmi a ekonomickými celky jsou mnohem výraznější v úkolech na získávání poznatků než v úkolech na jejich využití ([Obrázek V.3.6](#) a [Tabulka V.3.2](#)). Zhruba 40 procentních bodů odděluje zemi s nejvyšším procentem správných odpovědí od země s nejnižším procentem správných odpovědí v úlohách na „zkoumání a porozumění“ (64,7% úspěšnost v Koreji, 24,7% v Kolumbii) a na „znázorňování a formulování“ (60,7% úspěšnost v Koreji, 18,7% v Kolumbii). Naopak pouze zhruba 30 procentních bodů dělí nejvyšší a nejnižší procento správných odpovědí na otázky na „plánování a provádění“ (56,3 % v Japonsku, 26,7 % v Bulharsku). Podobně je rozdíl 30 procentních bodů mezi pěti systémy s nejlepším výsledkem a pěti systémy s nejhorším výsledkem v otázkách na získávání poznatků. Tento rozdíl se snižuje na 20 procentních bodů u úkolů na využívání poznatků ([Tabulka V.3.6](#)). Zatímco v absolutních hodnotách si země a ekonomické celky s nejlepším výsledkem vedou nadprůměrně ve všech postupech řešení problémů, rozdíl u zemí a ekonomických celků s horším výsledkem se zužuje na úkoly zaměřené na „plánování a provádění“.

Tato analýza ukazuje, že systémy s výbornými výsledky, a zejména vzdělávací systémy ve východní Asii, jako jsou ty v Hongkongu (Čína), Japonsku, Koreji, Macau (Čína), Šanghaji (Čína), Singapuru a Tchaj-wanu (Čína), odlišuje od systémů s horšími výsledky vysoká úroveň schopností žáků v otázkách zaměřených na „zkoumání a porozumění“ a „znázorňování a formulování“.

Kontexty problémů a formáty odpovědí

Problémy v šetření PISA mohou být klasifikovány podle kontextu a formátu odpovědi. Míra řešení a relativní úspěšnost otázek podle kontextu problému jsou prezentovány v [Příloze B \(Tabulky V.3.3 a V.3.4\)](#). [Obrázek V.3.9](#) ukazuje rozdíl v míře relativní úspěšnosti podle formátů odpovědi.

Klasifikace problémů podle jejich kontextu odkazuje na fiktivní rámec (scénář) hodnocených problémů a nijak nespojuje s požadavky úkolů. Na rozdíl od klasifikace podle povahy